

Лошата снаа

'Едан чув'ек им'ал н'ого л'оша ж'ена. Ут-к'о: д'ујд'ела д'ома, м'ајка-му почн'ала н'ого да-слаб'ее. Д'ен из-д'ен станув'ала сè п'осл'аба. С'ин-й с'екуј д'ен ја-питув'ал: "М'амо, к'ак та-гл'еда сн'аата?" М'ајка-му вик'ала: "'Арно ма-гл'еда, с'инко!" 'Арно-ама с'ино усет'ил 'оти м'ајка-му кр'и: н'ешто од-н'его. И-едн'ач куг'а п'а кути-с'екога ја-пит'ал: "К'ак та-гл'еда сн'аата?", м'ајка-му реч'ела: "Ак-с'акаш да-зн'ааш к'ак-ма-гл'еде, 'остани д'ома скр'ишно, ќе-в'идаш". И с'ино 'едан д'ен ут-ка-са-јав'ил на-ж'ена-му 'оти к'-оде на-раб'ота м'есто да-'оде поврн'ал-се и са-скриј'ал на-тав'ано. Помин'ало м'алко време, на-м'ајка-му й-се-пр'ајад'ело и потер'ала от-сн'аата л'еп. А-сн'аата каж'ала: "П'укни, тр'есни, дод'ека не-испр'едаш тр'и врт'ена, н'ема да-ти-д'ам да-ј'адаш". И к'а-ги-испр'ед'ела тр'ите врт'ена, п'а потер'ала да-ј'аде. А сн'аата каж'ала: "А-сег'а м'алку пуигр'ај 'оро и исп'еј една-п'есна, п'осле ќе-ти-д'ам да-ј'адаш". М'ајката почн'ала да-й-са-м'оле на-сн'аата: "Ам'ан, мури-сн'ао, к'ак да-игра'ам ка-сам-стара, н'оизте н'е-ми-д'ржат г'аре!" А сн'аата каж'ала: "Аку-с'акаш да-ј'адаш, ќе-игр'ааш!" И м'ајката почн'ала да-игр'аа и да-п'ее: "Так'а, бре-с'инко, так'а, так'а, игр'аам с'екуј д'ен!" А сн'аата ка-чуј'ала оти-так'а п'ее, зем'ала сук'алто и почн'ала да-а-т'епа оти-так'а пеј'ала. И м'ажо не-муж'ел г'аре да-т'рпа и слегн'ал и почн'ал да-а-т'епа с'ас-сук'алто на-ж'ена-му сè дод'ека не-такс'ала оти-н'ема да-пр'аа г'аре так'а.